

—Com el trova,
—Molt malament. L'antèmia s'ha
acentuat per

Influència de la por

que nosaltres tenim l'absoluta seguretat de que no hi hem escrit mai, fassí'l favor de rectificar perquè no se'n consideri redactors de L'ULL.

Li agrairem tots els dies de la nostra vida.
Fau y Juli Soler.

Aquesta qu'are tindrà el gust de llegir, es una que també ns sembla que li hi agradarà:

Sr. Director del periòdico «El Deber»

Muy señor mío: En el número de «El Deber», correspondiente al 17 del actual, página 568, se publica la lista de las personas que escriben (dice el sueldo) en el periódico de esta ciudad L'ULL. Y como entre ellas figura el que estas líneas escribe, me veo en la precisión de negar absolutamente la verdad de la noticia en cuanto a mi se refiere, y rogarle se sirva dar cabida a la presente en el periódico que V. dirige, a la vez que informarse mejor antes de publicar noticias como la que es objeto de esta rectificación.

Esperándolo así de su caballerosidad, soy de V. atento s. s. q. b. s. m.—Agustín Pujalas.

En ve un altre que després d'haverla llegit, dirán:—*Caray, como se las trae el guchi!*

Sr. Director d'«El Deber»

Molt Sr. dels altres y de la meva menys distingida consideració: Dissable el vespre vaig cometre una gran reliscada que no'm perdonaré tots els dies de la meva vida: la de llegir el setmanari qu'està baix la seva pessima direcció. En ell, hi vaig tenir el greu disgust de veure-hi estampat el meu nom, entre uns amics que suposa V. redactors de L'ULL, però consti que'l disgust no'l vaig tenir per aquesta suposició seva, sinó per l'insult que per mi representa'l contemplar la meva gracia al mitjà d'aquelles planes que sempre respiren intencions dolentes.

De totes maneres li escriu aquesta carta, demanant-li que rectifiqui, solsament per companyeris-

me, perquè'ls meus amics també ho han demanat; si no fos aixó, no m'hauria pres la molestia de dirigirme a V.

Vagi allà ahont vulgui y fassim el favor de que mai més hagi de tornar a escriureli.—Adolf Puig.

Aquet jove ns prega fem constar qu'ha sigut educat en els Escolepis.

Una'n ve, que ja han dit que demanava clemència. ¿A veure com se fa això de demanar clemència?

Sr. Director d'«El Deber»

Molt Sr. meu: Havent vist en el darrer número que V. dirigeix, que m'inclou en la llista dels qui escriuen en L'ULL, acullintme en l'article 14 de la Llei d'impremta, li suplico encarecidament que, en un dels tres pròxims números de «El Deber», rectifiqui en el sentit de que no formo part de la redacció ni escric en el setmanari L'ULL. Soc de V. brevit servidor.—J. M. Torras.

Senyors, van a llegir l'última, la darrera, la que tanca la porta, perquè'ls d'«El Deber» ja la tenen a dins.

Sr. Director d'«El Deber»

Muy Sr. mío: Con horripilante sorpresa, me he enterado de oídas, que el semanario de su digna dirección, ha cometido un notorio e imperdonable desliz, incluyéndome entre los que titula V. redactores del semanario L'ULL.

No, Sr. Director, no, mi reputación, mi dignidad y mis que todo mi calidad veterinaria me vedan en absoluto de ocuparme de esas cosas, ya que concentro todos mis anhelos y toda mi energía al cuidado de mis numerosos enfermos como V., sabe perfectamente.

Por ello le ruego, que V. como caballero y como católico, rectifique la noticia, en la seguridad de que de esta manera recibirá el homenaje más afectuoso de S. S. q. b. s. m.—Jerónimo Torrent.